

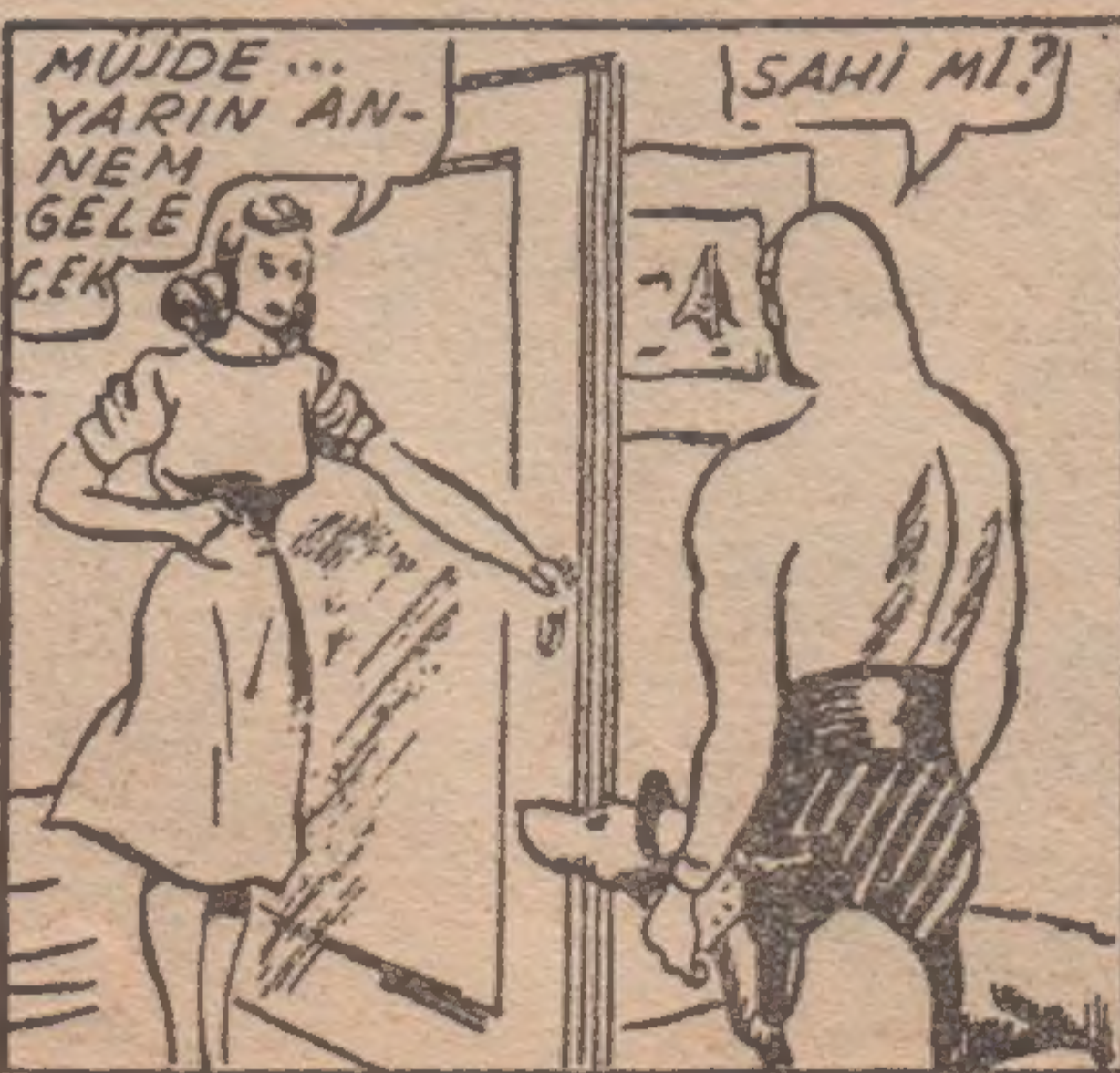
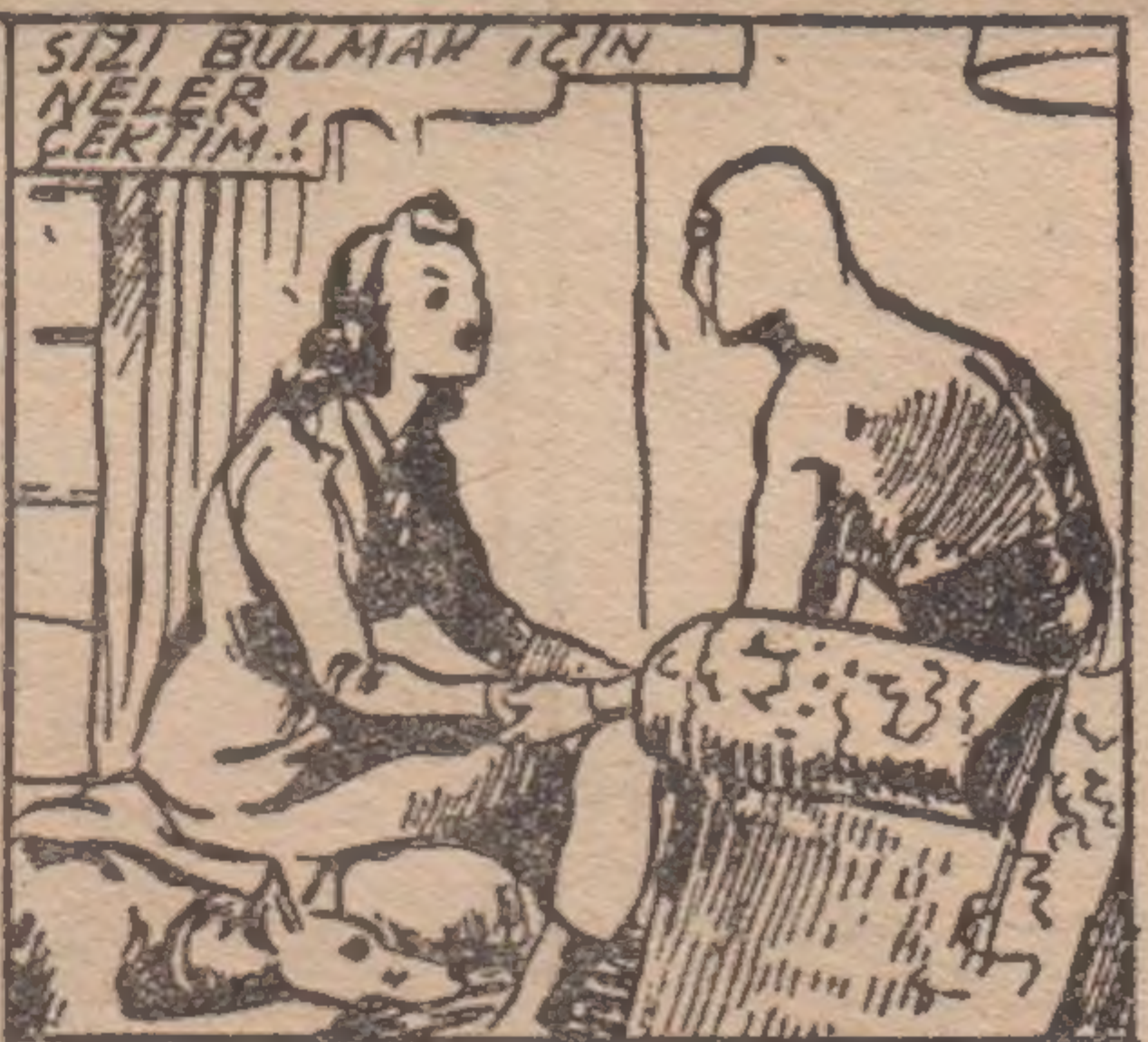
KARA MASKE

HAFTALIK — MECMUA

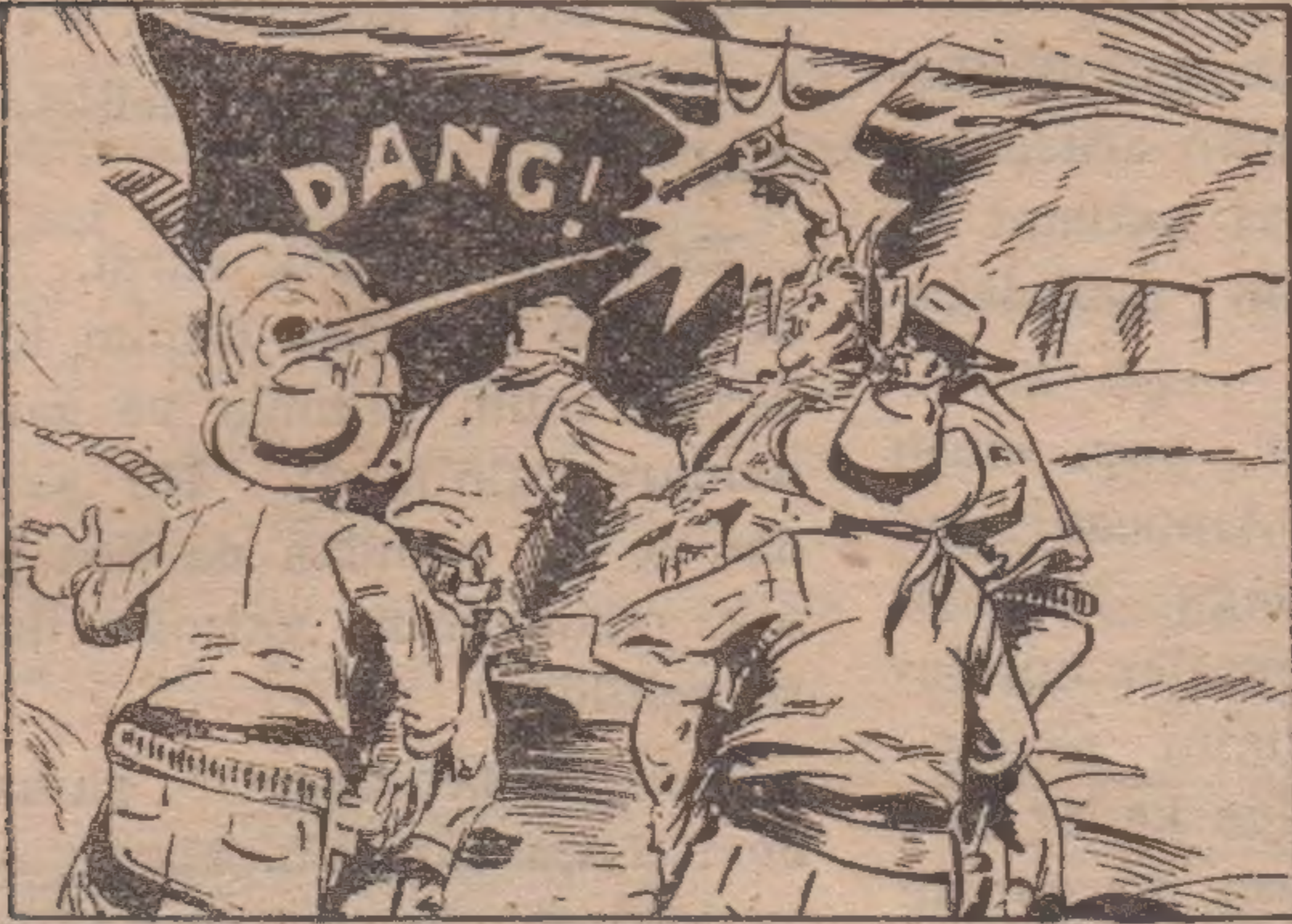
SAYI
8

KIZIL MASKE®

Maskeli Süvari ⑧

Maskeli Süvari'nin YENİ SERÜVENİ

MÜTHİS!

ARKASI VAR...

Yeşil Hayale

SELİM TURHAN

Hayatımın en korkulu gecelerinden birisini Böcekli Tepe'deki o eski konakta geçirdim. O gece ve onu takip eden diğer gecelerde geçen vak'aları hatırladıkça, hâlâ tüylerimin diken gibi olduğunu hissederim. Aradan çok zaman geçmiş olmasına rağmen, beni ürperten o hatıralar, insanın başına nadir gelen bazı vak'aların derin izlerinden ileri geliyor, çünkü bu türlü hatıralar insanın aklından kolay kolay çıkmadığı gibi, her hatırlanışında da insana bir ürperti vermeğe kâfi geliyor.

Senelerce evvel zengin ve garip huylu bir adam olan amucamla beraber oturuyordum. Annem, babam öldükten sonra bana o bakmıştı. Oldukça zengin bir adamdı ve hiç evlenmemişti. Başı boş olduğu için ömrü seyahatlerde geçmiş bir adamdı. Fakat günün birinde bütün bu hayattan usandı ve İstanbul'da yerleşmeğe karar verdi. O güne kadar hayatı apartıkan köşelerinde otel odalarında geçmişti. Bu defa bir ev satın almağa karar verdi. Ama size amucamın garip huylu bir adam olduğunu söylemişim değil mi? İşte ev almağa kalkınca da bu garip huyu ona rehber oldu. Kuş uçmaz, insan geçmez bir yerde hakiki tâbirile bir şato istiyordu. Uzun zaman böyle bir ev aradık. Bulduklarımızı bir türlü beğenmiyordu. Nihayet Acıbadem'de tam bir asırlık eski bir konak bulduk. Temelleri yosun tutmuş, gösterişi karanlık, yarısı taştan, yarısı tahtadan yapılmış üç katlı bir bina idi. Bu eski ev, duvarlarının üzerine cam parçaları konmuş âdeta küçük bir or-

mancığın içerisine gömülmüştü. Güneş, ağaçların arasından evin yalnız sivri çatısını ve oymalı saçaklarını aydınlatılabiliyordu.

Evin tarihi bir yapı oluşu mesele değildi. Amucam evi beğenip de almağa kalktığı zaman birçok kimseler burasının tekin olmadığını söylediler. Bu evi şimdiye kadar kim satın almışsa, kısa bir zaman sonra eski sahibine daha ucuz bir fiyata satmağa mecbur kalmıştı. Çünkü evin ilk sahibi olan Paşanın hayali, yeni ev sahiplerini bir türlü rahat bırakmamış ve evde oturanlar geceleri karanlıklardan gelen acı iniltilerle, sofalarda duyulan ayak sesleriyle sabahlara kadar gözlerini kırpamamışlardı.

Tabiatile amucamın bütün bunlara aldırış etmediğini anlamışsınızdır. Bir Temmuz günü ev sahibi ile mukavele yaptık. Ev sahibi çok kibar, gün görmüş bir adama benziyordu. Fakat insanı ürküten bir görünümlü vardı. Avurtları çökmüş, gözleri çukura kaçmıştı. Bakışında insanı ürperten bir hal vardı, insana gülüyor mu, kızıyor mu belli olmıyan bir adamdı.

Temmuzun sonuna doğru eve taşındık. Amucam, ben ve iki hizmetçi bu koskoca evde oturacaktık. Yukarı katlardaki odalarda yeni alınan eşyalar vardı ama, birinci kat hep eski usulde, yani evin ilk yapıldığı zamandan kalan eşyalarla doluydu.

Yemeğimizi sessiz sadasız birinci katta yedik. Amucam başından geçen bir iki macerayı kendisine mahsus bir şe-

kilde anlattı. Ağır ve rütubetli sıcak bir hava vardı ve bütün pencereler açık olmasına rağmen içeriye bir damlacık olsun rüzgâr girmiyordu. Neden sonra amucam:

— Haydi yatalım delikanlı, dedi.

Evde ne elektrik vardı, ne de petrol lâmbası. Bunun için birçok mum alınmış ve şamdanlara takılmıştı. Bir şamdan o, bir şamdan da ben aldık, odalarımıza yatmak üzere çekildik.

Yatağında uzunbir zaman beni uyku tutmadı. Hayır, size korkak olmadığımı söylemek isterim. Fakat benim yaşımda ve bu vaziyette kim olursa olsun korku değil de bir heyecan, bir ürperti duyardı. Bu ev hakkında o kadar çok şey anlatılmıştı ki gözlerimi kapadığım anda aklıma hep onlar geliyordu.

Nihayet aşağıdaki saat 11 t vurdu ve o sırada derinden derine kulağıma bir gürültü aksetti. Yürüyen veyahut sürünen bir ayak sesine benziyordu bu gürültü.

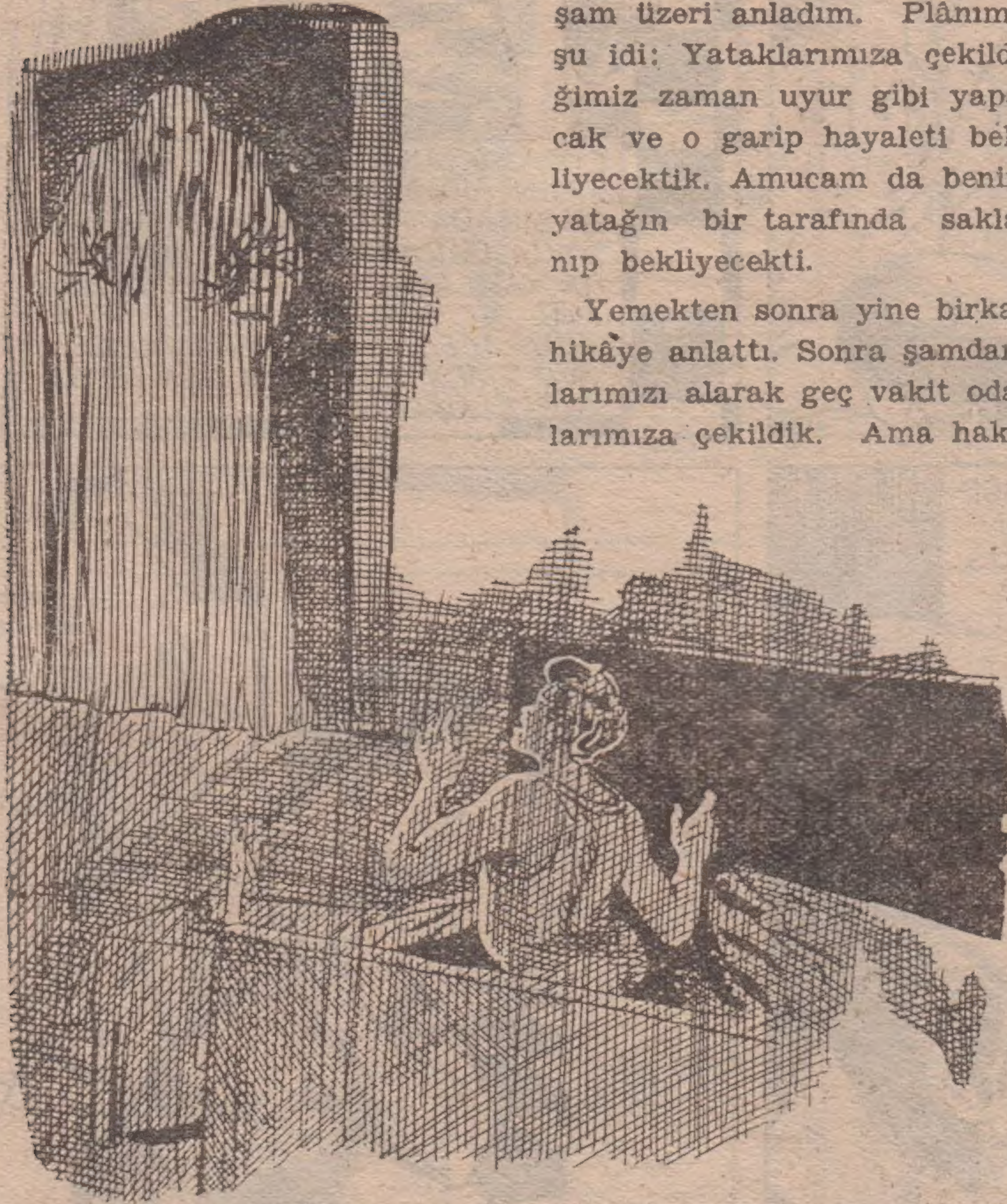
Gürültüyü yanlış işittiğime hükmettim ve gözlerimi kapayarak uyumağa çalıştım. Bir an, belki birkaç saniye sonra tekrar o gürültüyü duydum, kulak kabarttım. Hayır, hayır aldanmıyordum. Bu bir ayak sesi idi ve aşağıdaki taşlıktan geliyordu. Bir an aklıma amucamın veyahut hizmetçilerden birisinin kalkıp da aşağı indiği geldi ama, böyle bir hareket olsaydı daha evvel uyanık olduğum için duyardım.

Ayak sesleri bu defa daha fazlalaştı ve ben, birisinin merdivenlerden yukarı çıktığını hissettim. Adımlar yavaş yavaş atılıyordu ve merdivene her basışındaki gıcırtyı mükemmelen duyuyordum. Ayak sesleri yavaş yavaş benim bu-

(Devamı karşıkı sayfada)

lunduğum odanın tarafına gelmeğe başladı. Heyecandan boğazım kurumtu. Bütün vücudum garip bir ürperti içindeydi ve parmağımı bile kılmıdatmadan olduğum yerde durdum. Sonra birden kapının tokmağı hafifçe döndü ve korkudan büyüyen gözlerimle, kapının eşiğinde bir ağaç lifi gibi ince uzun, yeşil bir gölge seçti

Bu garip şey bir müddet olduğu yerde sallandı, sonra, uykuda yürüyen adamlar gibi sallana sallana garip bir ışık saçarak, gözden kayboldu.

Beynim uyumuş, gibi idi. Olduğum yerde buz gibi kesilmiştim. Uzun bir zaman böylece bekledim. Aşağıdaki saat biri, ikiyi, üçü vurdu. Artık o yeşil hayalet de bir daha gözükmedi. Sonra bütün korkularım yavaş yavaş kayboldu... Uyuyup gitmişim.

Ertesi gün vak'ayı amucama baştan sonuna kadar anlattım. Evvelâ bana inanmadı, hattâ rüya gördüğümü bile söyledi ama, sonunda odanın ortasında toprak paraçalarını görünce biraz düşünür gibi oldu. Neşeli ve cesur bir adamdı. Çok gezmiş, çok görmüştü.

"— Bu akşam senin hortlak efendiye, bir oyun yaparız," dedi. Sonra gülerek ilâve etti:

"— Bana kalırsa sahte hortlaklar hakiki hortlaklardan daha belâlidir, yavrum ,"

Neyi kastedtiğini ancak akşam üzeri anladım. Plânımız şu idi: Yataklarımıza çekildiğimiz zaman uyur gibi yapacak ve o garip hayaleti bekliyecektik. Amucam da benim yatağın bir tarafında saklanıp bekliyecekti.

Yemekten sonra yine birkaç hikâye anlattı. Sonra şamdanlarımızı alarak geç vakit odalarımıza çekildik. Ama haki-

üzlerine bu silâhla yürüyecekti...

Nihayet gece yarısı oldu ve sessizlik bir örtü gibi eski konağı sardı. Bu sırada aşağıdan gelen ayak seslerini duyduk. Sesler yavaş yavaş yaklaştı. Merdivenlerin gıcirtısını duyduk... Sonra ayak sesleri sofada duyuldu ve benim kapının tokmağı hafif bir ses çıkararak döndü, bütün vücudumu bir ürperti kaplamıştı. Büzüldüğüm yerden o yeşil hayaleti yine kapının eşiğinde seçtim. Garibe bir kere olduğu yerde sallandı ve sonra hafif bir rüzgâr gibi, fakat ayaklarını vura vura balkonun kapısına doğru yaklaştı. İşte tam bu sırada amucamın sesi duyuldu:

"— Kıpırdama hortlak efendi."

Garip hayalet bir an olduğu yerde sallandı, sonra yeşil bir ışık saçarak balkona koştu. Fakat amucam da doğrulmuştu. O garip gölgeye nışan alarak ateş etti. Tabancanın sesi derin akisler bırakarak dağıldı. Ama geç kalmıştı.

Hortlak balkondan aşağı atılarak karanlık korunun içinde gözden kaybolmuştu. Silâh sesine iki hizmetçi de uyandı. Bütün şamdanları yaktık ve gözümüze ilk çarpan şey balkonun kenarındaki kan lekeri oldu. Amucam garip bir şekilde gülümseyerek:

"— Nasıl ben demedim mi sana evlât, dedi.

Sonra kan izlerini takip ederek bahçeye indik. Amucam büyük bir fener yakan hizmetçinin gösterdiği ışık sayesinde kan izlerini takip ediyordu. Taze kan izleri kurumadığı için yerlerde, çimenlerin üzerinde görüle biliyordu. Bu şekilde bahçenin ta ucuna kadar geldik. Burada duvarın kenarında eski bir bina vardı ki

(Devamı 9 uncu sayfa)

BAY TEKİN

BABU GUMÇİ CİMİ GÖRDÜĞÜNDE :
NEDENSE SEN BURAYA GELDİĞİN GÜNDEN
BERİ HERKES MIHRACEYİ ÖLDÜRMEĞE
YELTENİYOR. BUNU BİR TÜRLÜ ANLIYAMI-
YORUM. DER.

CİM'İN ARKADAŞI SİNİRLENEREK GUM-
Çİ'NİN ÜZERİNE ATILIR VE :
- "SENİ YALANCI HERİF" DİYE BAĞIRIR !

CİM ODASINA DÖNÜNCÜ EŞYA-
SININ ARANDIĞINI FARK EDER.
BU SIRADA PERDENİN ARKASINDA
SAKLI DURAN DANSÖZ LOTUS O-
HA YAKLAŞIR : "NE OLUR CİM, DER-
HAL GİR. SEN BURADA OLDUKÇA
MIHRACENİN CANI TEHLİKEDE-
DİR. ŞİMDİ GİDERSEN BEN DE SE-
NİNLE GELİRİM."

CİM TABANÇASININ ÇALINDIĞI-
NI ANLAR. BU ESNADA BABU
GUMÇİ KAPİYİ AÇAR VE LOTUS
PERDENİN ARKASINA SAKLA-
NIR GUMÇİ : "MIHRACE DER-
HAL SİZİ GÖR-
MEK İSTİYOR !"

BERABERCE MIHRACENİN DAİRESİNE
YAKLAŞTIKLARI SIRADA CİM BİR TABAN-
ÇA SESİ DUYAR VE BAŞINA İNEN BİR
DARBENİN TESİRİ İLE KENDİNDEN GEÇER !

Haftaya

SAHTE BEYANAT !

MÜTHİŞ FIRTINA GEÇTİĞİ YERİ DEHŞET İÇİNDE BIRAKARAK GÜNEYE KAYAR ALEDA ŞARKI SÖYLİYEREK ISLANAN EŞYASINI KURUTUR. KURTULUŞUNUN YAKINLAŞTIĞINI ANLADIĞINDAN BÜYÜK BİR FERAHLIK HİSSETMEKTEDİR.

GUNDAR DENİZDE YÖN TAYİNİ İÇİN YENİ BULDUĞU ALETİ GETİRİR VE BU ALET ÜZERİNDE YENİ RASTLADIKLARI BİR MEMLEKETİN "NEW-FOUNDLAND" IN YERİNİ İŞARET EDERLER BÜTÜN HAFTA ULFRUN'UN GEMİSİNİ BULABİLMEK İÇİN SAHİLİ ARARLAR.

NIHAYET BELLE İSLE BOĞAZINDA ULFRUN'UN GEMİSİ GÜNEYE DOĞRU YOL ALIRKEN ONA YETİŞİRLER. ANTİKOSTİ ADASINDA BAZI YANMIŞ ODUN PARÇALA-

RINA RASTLIYARAK ULFRUN'UN AZ EVVEL BURADAN GEÇTİĞİNİ ANLAMAKTA GÜÇLÜK ÇEKMEZLER. ARSLAN PRENS SADECE TAZE ET, BALIK VE Sİ ALIP DERHAL YOLUNA DEVAM EDER.

ARKASI VAR...

MERDİVENDEKİ ADAM

— 8 —

— Şunu hemen söyleyeyim ki, doktor Harrigan'ın hastayı bu gece ameliyat edeceğini bilmiyordum, dedi. Bana, ameliyatı yarın sabah yapacağını söylemişti. Fikrini değiştirmesi pek garip doğrusu..

Bir an sustu, sonra telefona giderek, nöbetçi telefoncu kıza birşey sordu. Ötekiler bekliyorlardı.

Dr. Kunce:

— Tahmin etmiştim zaten dedi. Harrigan, telefoncu kıza birşey söylememiş.

Mr. Samb:

— Ne demek yani? dedi. Her doktor yapacağı ameliyat hakkında telefoncu kıza haber mi vermek mecburiyetindedir?

— Telefoncu kız yapılacak ameliyatlara kaydeder ve nöbetçi doktora haber verir. Hiç bir doktor, aklına estiği zaman, herhangi bir hastayı ameliyat etmek salâhiyetinde değildir. Mutlaka nöbetçi doktora ve mes'ul kimseye haber vermesi lâzımdır.

Dr. Kunce konuştuğu, sinirleri yatışıyordu:

— Ben Melady Memorial hastahanesinin baş hekimiyim, hastanede olup bitenlerden ben mes'ulüm. Dr. Harrigan sekretere telefon edip ameliyat odasının hazırlanmasını söylemiş olsaydı, haberim olurdu.

Mr. Samb:

— Anladım efendim, dedi.

Sonra:

— İyi amma öldürülen doktor Harrigan'dır, ortadan kaybolan da Melady... Bunun aksi olsaydı mesele daha kolay an-

laşılabilirdi. Gece hastahanesinin kapıları kapanır mı?

Dr. Kunce:

— Evet, dedi.

— Ya pencereler? Yangın vukuunda kullanılacak olan kapılar? Onlar da kapalı mı?

— Evet. Zaten kepenkleri ekseriya kapalı tutuyoruz. Bazı ateşli hastalarımızın atlamamaları için, böyle yapmak mecburiyetindeyiz.

Komiser muavini:

— Pekâlâ, dedi. Bu gece bütün kapıların kapalı olup olmadığını birazdan anlıyacağız. ve eğer dediğiniz gibiyse câni hastahannede bulunan biridir, demektir. İdare meclisi azaları arasında bir şaşkınlık oldu. Dr. Peattienin benzi sarardı, ihtiyar adam bir iskemleye çöktü. Dr. Kunce gene mendilini çıkarp alnını sildi:

— Belki kapılardan biri açık kalmıştır, dedi. Câninin hariçten gelmiş olması da mümkündür, dedi.

Dr. Peattie:

— Hayır, hayır doktor Kunce, dedi. Pekâlâ biliyorsunuz ki kapılar gece yarısından evvel kapanır. Hariçten birinin Sambın söylediği şey, doğru Lamb'ın söylediği şey, doğru olabilir.

Kısa bir sessizlik oldu. Hepimiz içimizde bir huzursuzluk duyuyorduk. Nihayet biri iri yarı şişman bir adam, yüzünün terini silerek:

— Gündüzden biri içeri girip saklankış olabilir, dedi.

Şüphe ve endişe ile boş koridorlara ve kapısı açık olan asansöre baktı:

— Burada saklanacak yerler vardır herhalde.. Dr. Peattie'nin yüzü aydınlanır gibi

oldu, fakat hemen sonra kapıları çatıldı:

— Hayır, dedi. Buna imkân yok. Hastahannede bulunan ziyaretçilerin hepsi saat dokuzda gitmek mecburiyetindedirler. Biri içerde kalmış olsaydı, derhal farkına varılır, nöbetçi hemşire keyfiyeti haber verirdi.

Mr. Samb:

— Pekâlâ, dedi. Bunlardan anlaşılıyor ki, câni hariçten geldiyse hâlâ buradadır. Meğer ki, kapılardan biri açık kalmış olsun. Adamlarıma emir verdim, etrafı arıyorlar.

Yerinden kalktı ve doktor Peattie'nin yüzüne bakarak:

— Heyecanlanmayınız efendim, dedi. Birazdan mesele aydınlanmış olacak.

Sonra bana doğru döndü:

— Anladığıma göre, ölüyü ilk olarak siz görmüştünüz. Miss. Sizden bazı şeyler öğrenmek istiyorum, bana izaset verir misiniz?

Asansöre doğru gitti. Koridorun dibinde iki polis memuru yangın vukuunda kullanılacak emniyet merdivenine bakan pencerenin kapalı olup olmadığını anlamak için kepengini gözden geçiriyorlardı.

Mr. Samb geri geldi. Dr. Peattie:

— Dr. Kunce'nın odasında toplanalım mı baylar? Orası bu fiş odasından çok daha iyidir herhalde.

Herkes bu fikri muvafık buldu. Asansörün önünden geçerek merdivene doğru yürüdük. Dr. Harrigan'ın ölümünün, meslek arkadaşları arasında pek büyük bir teessür uyandırmadığını gördüm ve buna hayret ettim. Zira Dr.

(Devamı karşıki sayfada)

Sonra asansöre doğru yürüdü. Kapıyı açarak, içerisini gözden geçirdi. Biz de arkasından gitmiştik.

Komiser muavini incelemelerini bitirdi ve bize doğru dönerek:

— Söyliyeceğiniz bu kadar mı? dedi.

— Eefendim, dedim. Hastalarımın biri ortadan kayboldu.

Komiser muavini:

— Garip şey, dedi. Ne zaman farkına vardınız? Ne zamandanberi kayıp? Eşkâlini tarif eder misiniz?

Dr. Kuncce, cebinden bir mendil çıkararak sinirli, sinirli alnını sildi:

— Gece yarısındanberi kayıp mış, dedi. Eşkâlini tarif etmeğe lüzum yok. Zaten tanınmış bir adamdır. Adı Peter Melady'dir.

Mr. Sambs şaşırdı:

— Peter Melady mi? dedi. Sonra adamlarına dönerek:

— Peter Melady'yi hepiniz tanırsınız. Bütün odaları, her tarafı iyice arayın. Bir köşe kalmasın! Haydi çabuk olun!

Adamlardan birkaçı koridorlara oldular. Mr. Samb telefonu görerek, fiş odasına girdi. Bir numara çevirdi ve beklemeye başladı. Bu arada:

— Kimden şüpheleniyorsunuz diye sordu.

Dr. Kuncce mendilini ağzına doğru götürdü:

— Kimseden şüphelenmiyoruz, dedi. Anlaşılmaz bir hâdisse bu, bir muamma!

Komiser muavini:

— Ya! dedi.

Sonra telefonda "şef,, dediği biriyle konuşmağa başladı.

Biraz sonra, hastahane idare meclisi azaları birer birer sökün ettiler. Hemen hemen bütün hayatını Melady Memorial hastahanesinde geçirmiş olan ihtiyar Dr. Peattie, çok müte-

essir olmuştuk. Büyük bir hüznle asansörde yatan ölüye bakıyor, sallıyordu.

— Size Mr. Melady'nin burusustaki hasta bakıcısını takdim edeyim, dedi. Miss Sarah Keate. Bu servisin baş hemşiresidir. Onun yerine, muvakkaten Miss Nancy Page geçmiş bulunuyor. Cesedi ilk gören Miss Sarah'tır. Binaenaleyh hâdisse hakkında asıl malûmatı ondan alabilirsiniz.

Komiser muavini bana:

— Buyurun Miss Keate, dedi. Bildiklerinizi söyleyin.

Dediğini yaptım. Anlattıklarımı Mr. Lamb'ı da bütün idare meclisi azalarını da alâkadar etti.

Doktorların, ben anlattıkça, birbirlerine manalı manalı baktıklarını gördüm. Dr. Harrigan'ın hastasını böyle gece yarısı ameliyat etmesi, hepsini şaşırtmıştı.

Dr. Kuncce:

(Arkası var)

K a r a M A S K E

Pazartesi günleri çıkar
haftalık mecmua

Sahibi ve yazı işlerini fiilen
idare Eden-

Yazı İşleri Müdürü
H A M İ D Ş E N D Ü R

Yazı ve Teknik Sekreter
Karlotti Pietro

Basıldığı yer:

Kapak: Alâeddin Kral Mat.
İç baskı ve dizgi: VAKIT
Basımevi

Adres: Vakıf Yurdu kat II
Posta kutusu: 448

Sayısı: 10 Kuruş
ABONE ŞARTLARI
Yıllık: 5, altı aylık: 2,5 lira
Yıl: 1 — Cilt: 1 — Sayı: 8
15 ARALIK 1947

YEŞİL HAYALET

(Baş tarafı 5 inci sayfada)

uzun zaman kullanılmadığı için âdeta çökmüş gibi idi. Kan lekeleri onun kapısına kadar geliyordu. Kapıyı ittik. Kûf kokan bir yere girdik. Burada yerde taş bir kapak vardı ve kan lekeleri onun üzerinde seçilebiliyordu. Amucam:

— Şunu kaldırın, dedi.

İki hizmetçi kapağı kaldırdılar. Burası dört beş ayak merdivenle inilen bir mahzendi. Tabancası elinde olduğu halde evvelâ amucam, sonra da elinde fener tutan hizmetçi indiler. Ben daha adımımı atmağa vakit kalmadı amucamın:

— O merhaba hortlak efendi!., dediğini işittim.

Âdeta korka korka mahzene indim ve orada bir köşeye büzülmüş, korkunç gözlerle bize bakan kimi gördüm biliyor musunuz? Ev sahibimizi! Yani bize evi satan o kibar zatı.. Yanında uzun bir kefen, bir tavan süpürgesi ve bir de elektrik feneri vardı.

Mesele ertesi gün polise aksetti ve iş de anlaşıldı. Yarı deli bir adam olan evin korkunç sahibi, böyle hortlak kıyafetine girerek evin yeni sahiplerini korkutmakta ve tekrar ucuz fiyatla yine evi satın almakta imiş. Fakat nihayet yakayı ele vererek, cezasını çekmek üzere hapishaneye gönderildi ve böylece de Böcekli Tepedeki hortlak ev masalı maziye karıştı. Ama ister inanın, ister inanmayın! Ben o ilk gece yaşadığım korkulu anı hiç unutmadım ve zannedsem de unutamayacağım.

RADYOLU POLİSLER ⑧

BANA İNANMALISIN "TAVŞAN" YALNIZ YAPAMAZSIN, ŞİMDİ OLMAZSA SONUNDA POLİSİN PENCESİNE ERGEÇ DÜŞERSİN, BENİMLE O-LURSAŖ ASLA YAKA-LANMAZSIN!

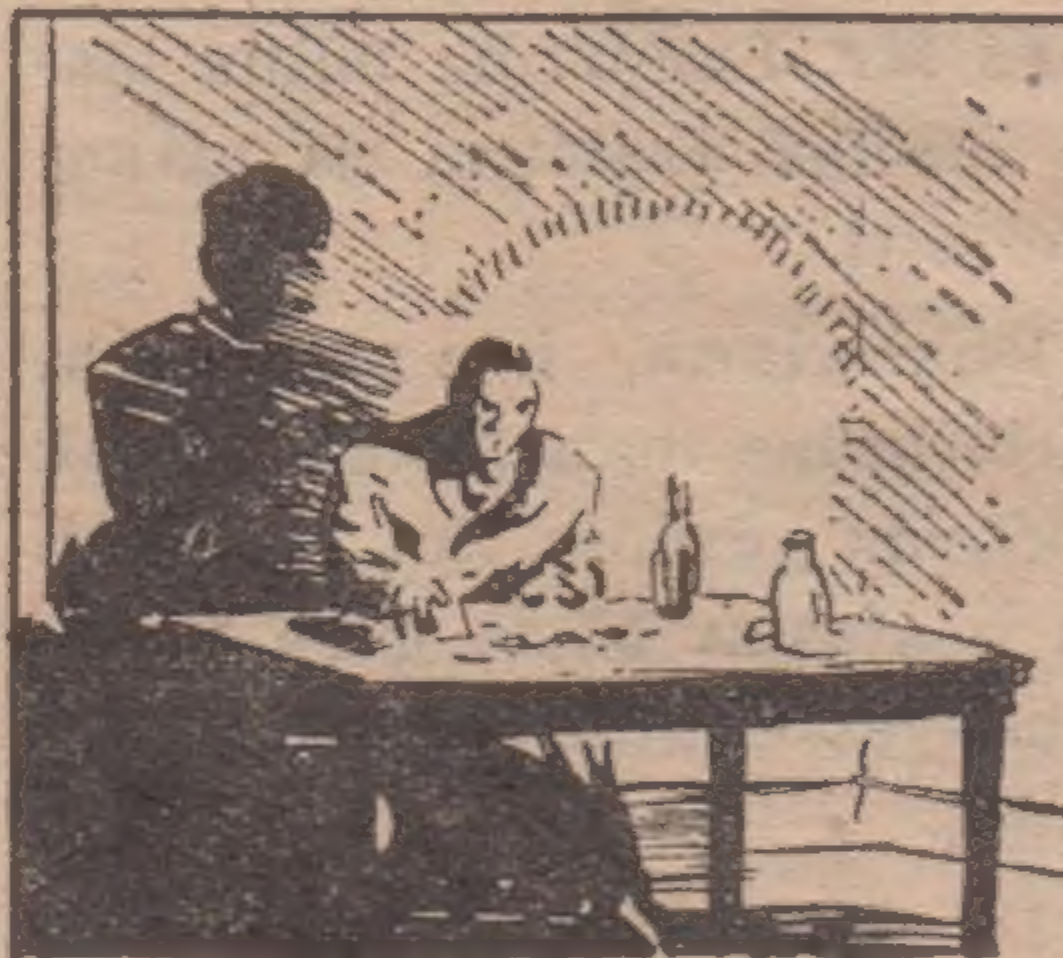
BENİ DİNLE.. SENİN YAPACAĞIN GAZLA DOLU BOMBALARI KULLANARAK HIÇ ADAM ÖLDÜRMEĐEN BİR BANKAYI KOLAYCA SO-YABİLİRİZ!.

İSTERSEN BU GECEYİ YALNIZ GEÇİRİP BENİMTEKİ LİFLERİMİ İNCELE..VE SABAH BANA KATI CEVAP HAZIRLA

SİGER... SİZ İKİNİZ.. DİŞARDA KAPININ ONÜNDE YATARSINIZ... PENCEREDEN BAŞKA KAÇACAK DE-LİK YOK, CANI İSTERSE O-RADAN KAÇ-SIN,..YANI-NA BİR ŞİŞE SU İLE BİR MUM KO-YUN!

BÖYLECE "TAVŞAN" ODA-YA KAPATILARAK YAPAYALNIZ BIRAKILMIŞTI...

BU GECE DE ÇOK GÜZEL FAKAT BEN ÇOK YORGUNUM, DURACAK HALİM YOK... U-YUYACAĞIM!

BEKÇİLER KAPIDA BEKLEYEDURSUN-LAR, "TAVŞAN" YAPAYALNIZ KAFASINI YORUYORDU...

İŞTE BULDUM ŞU KÂĞITLARDA ARADIĞIM SELLÜLOZ MADDESİ VAR BUNUNLA DA....

BİR DENE-MELİ, ATESTE VAR, SUYUM DA VAR...

HA! İŞTE DEMİR BORU DA BULDUM... SÜPÜRGE DA VAR!

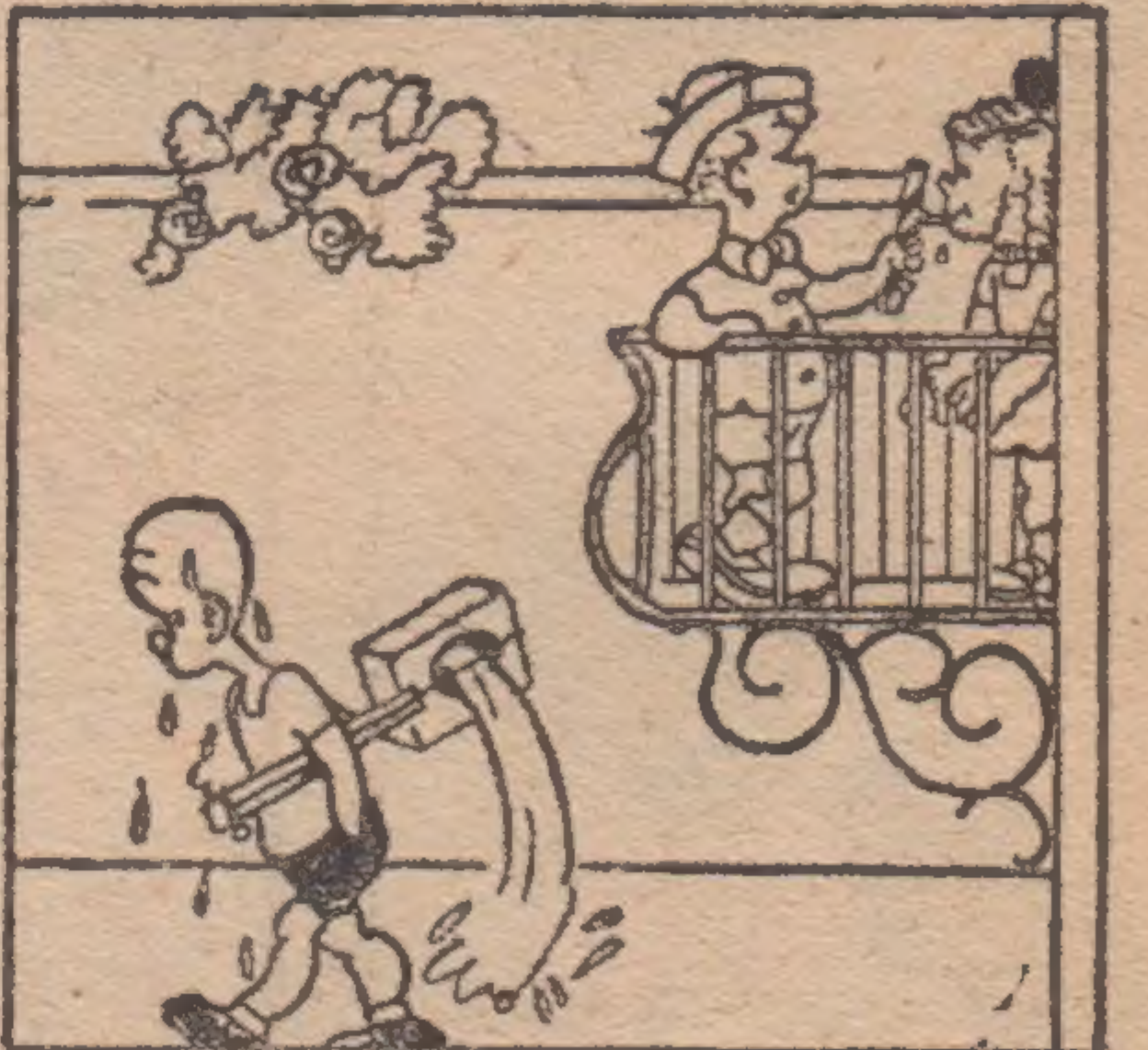
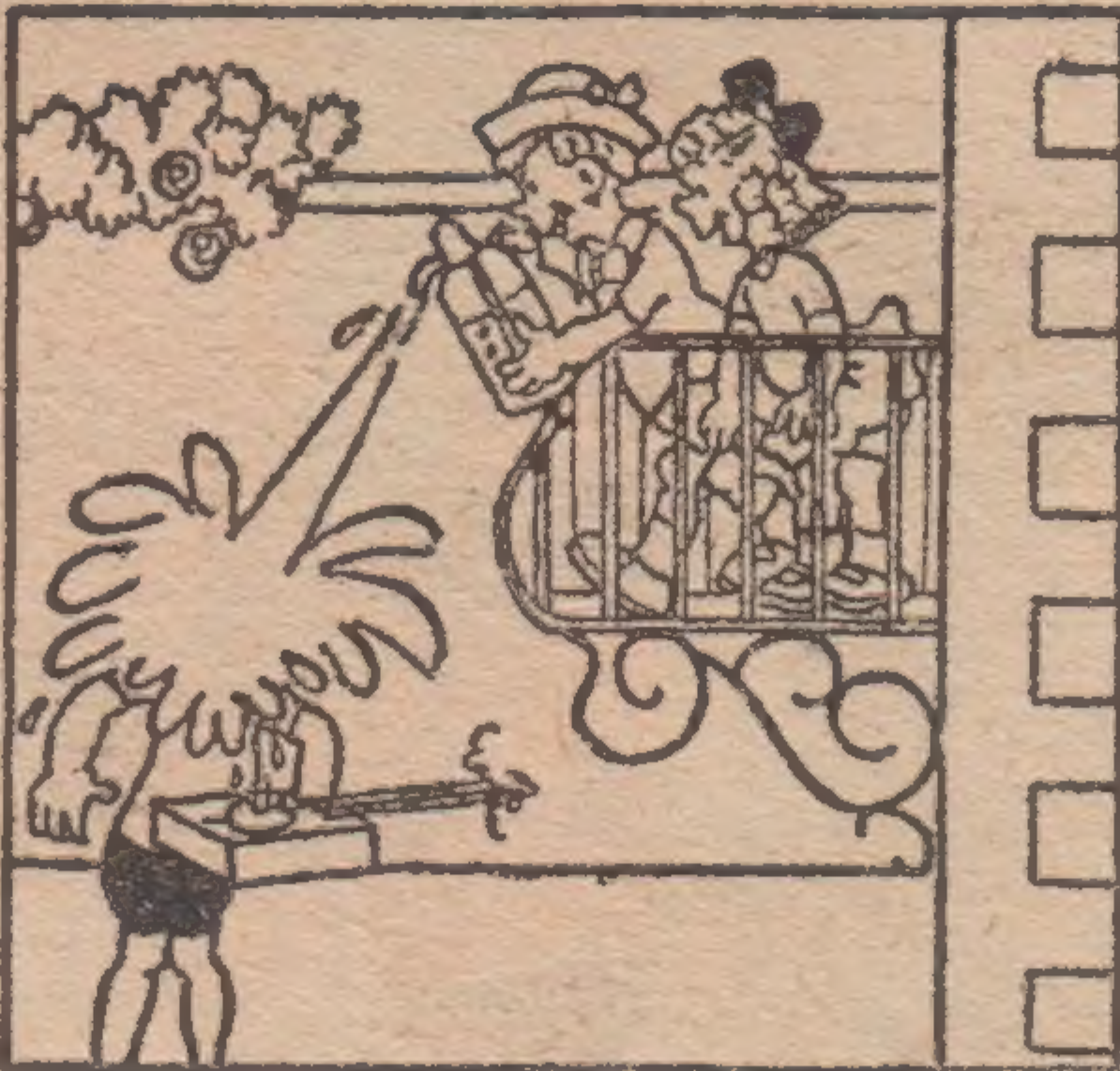
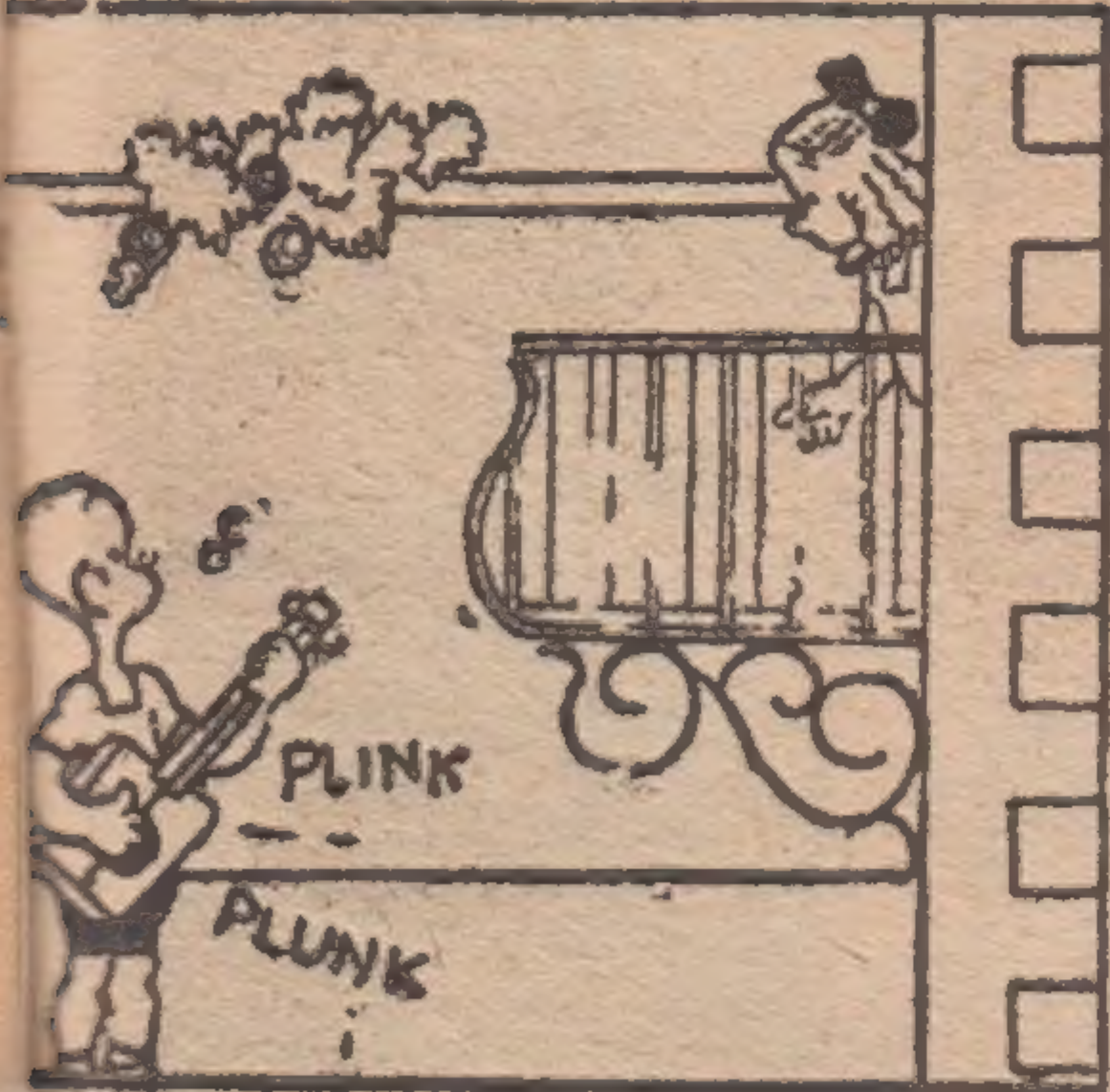
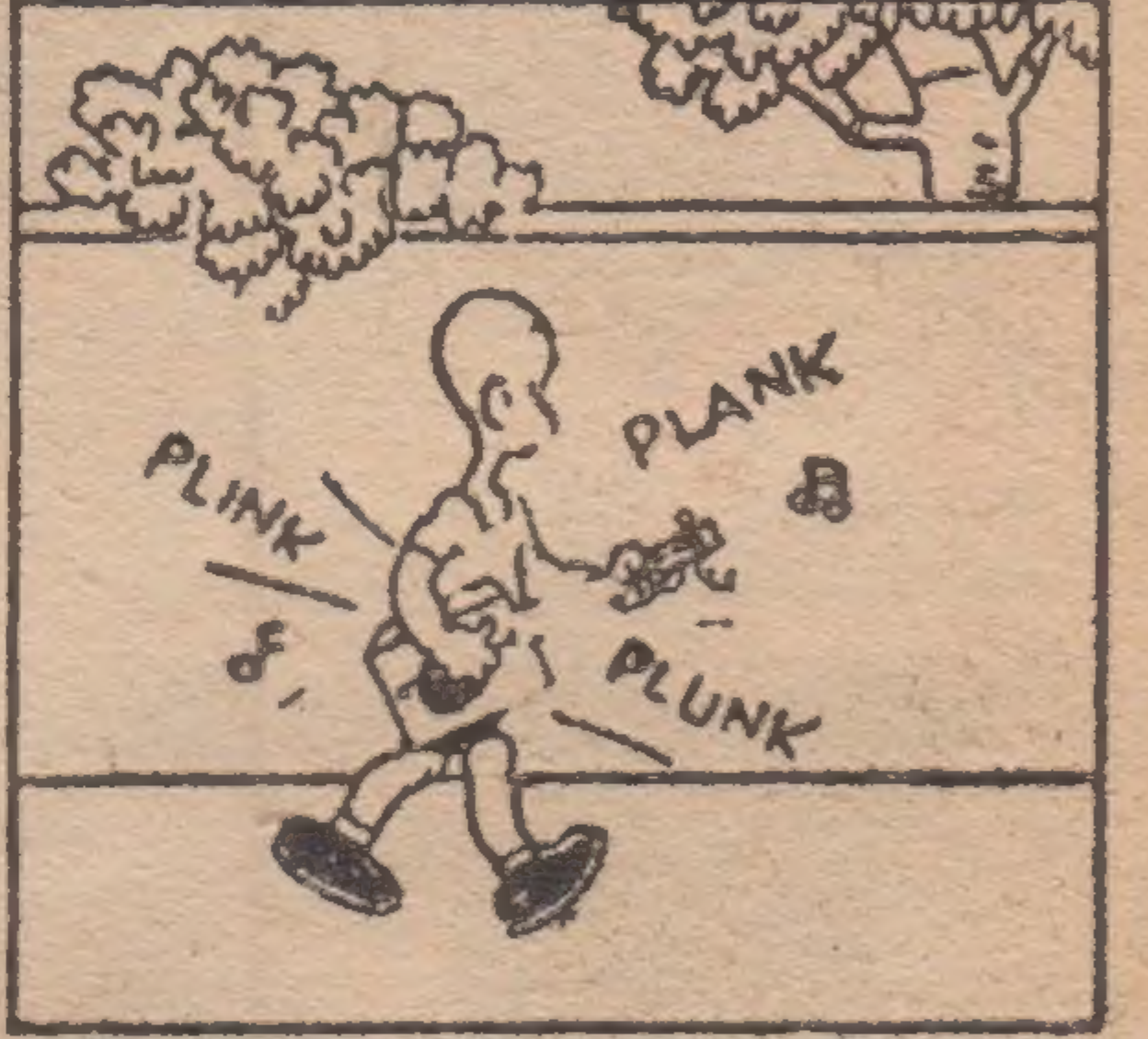
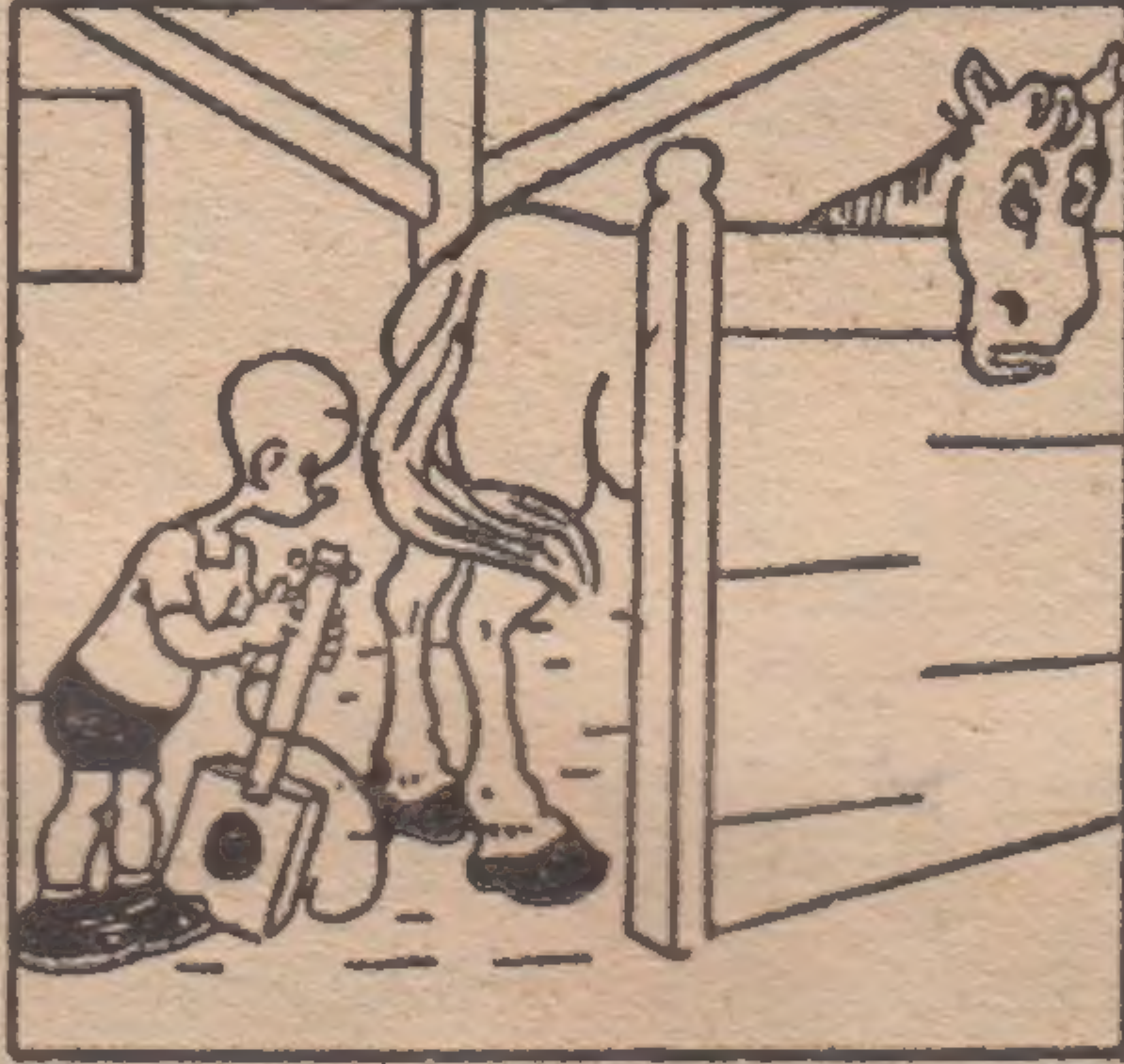
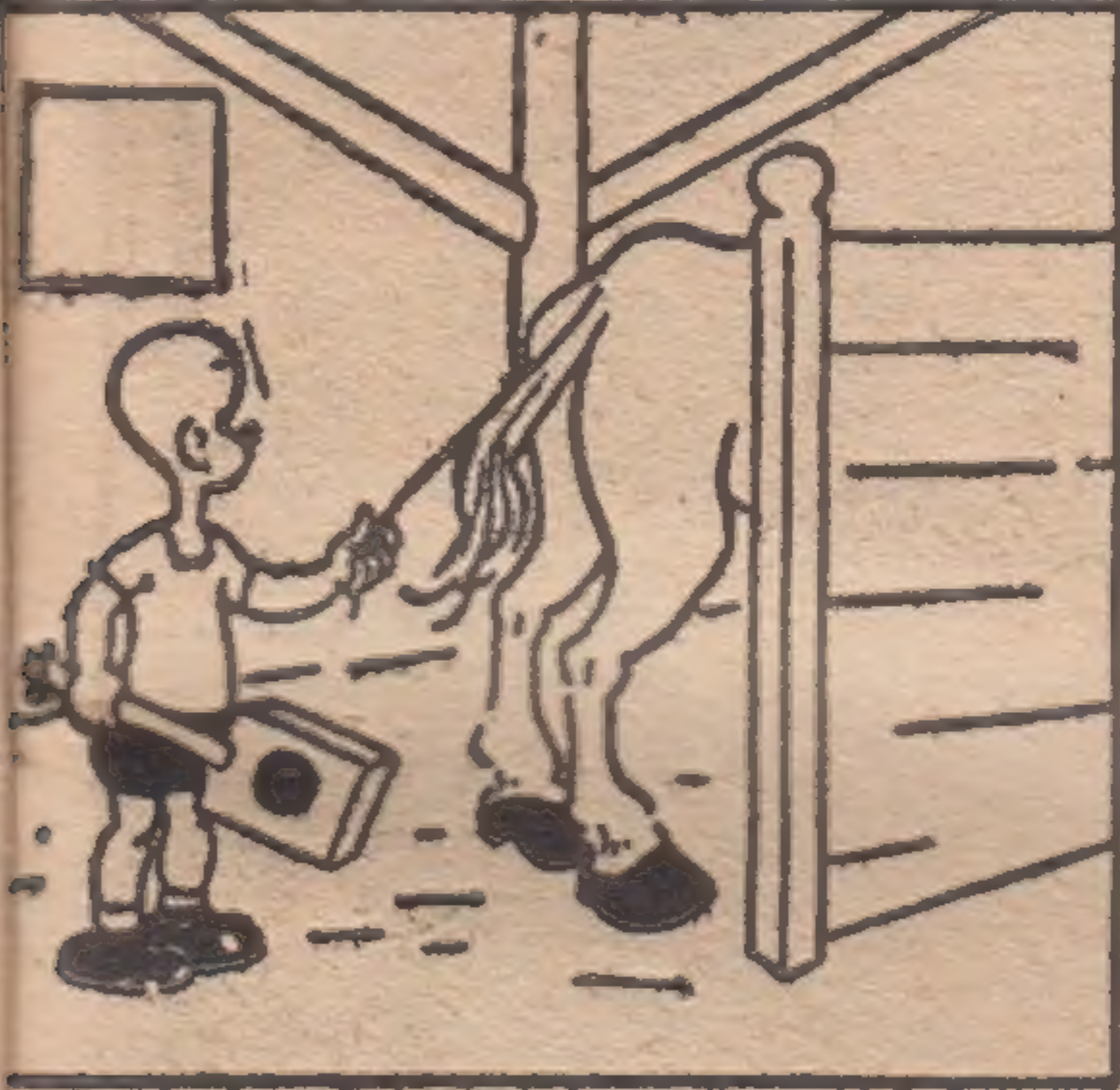
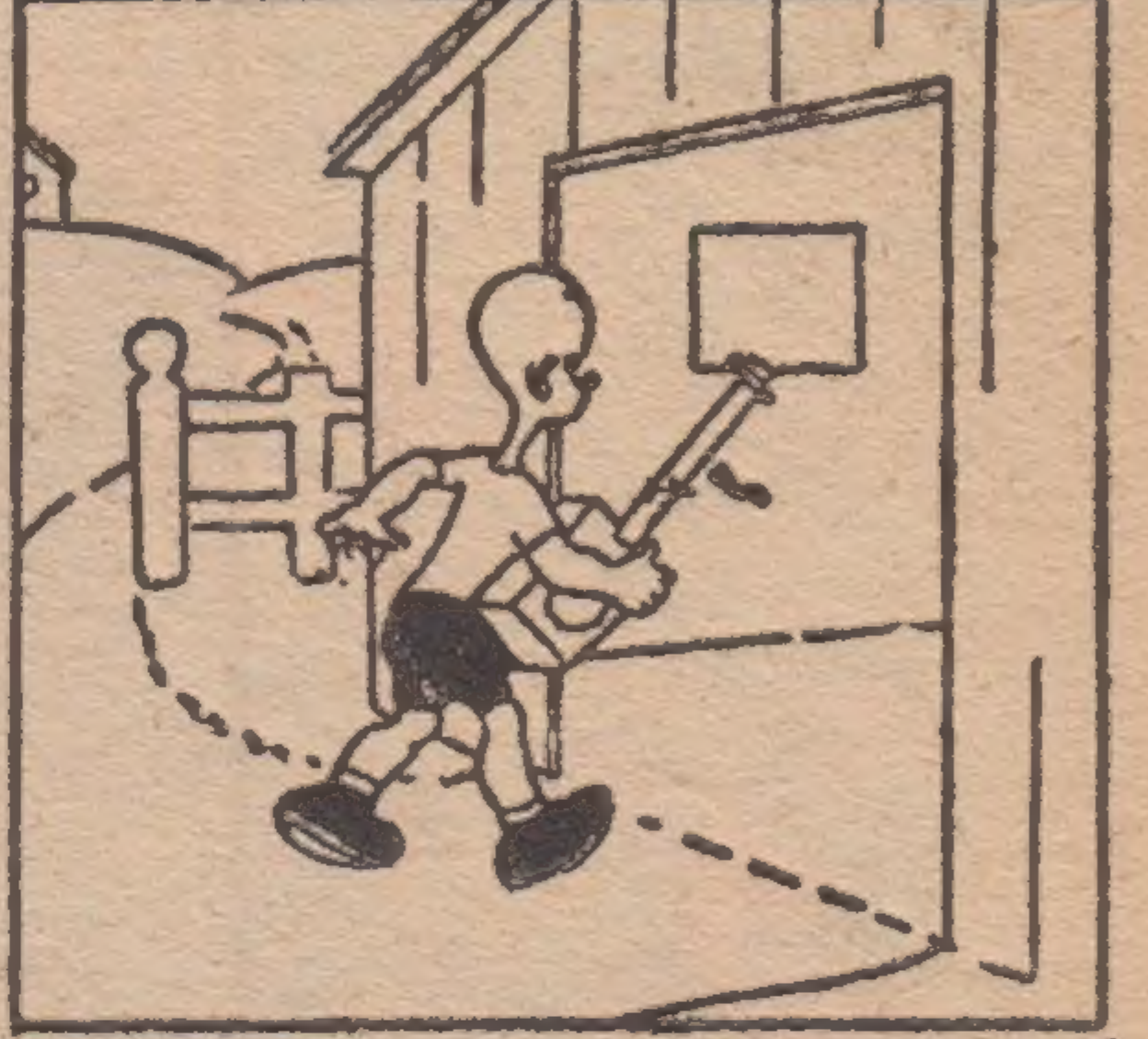
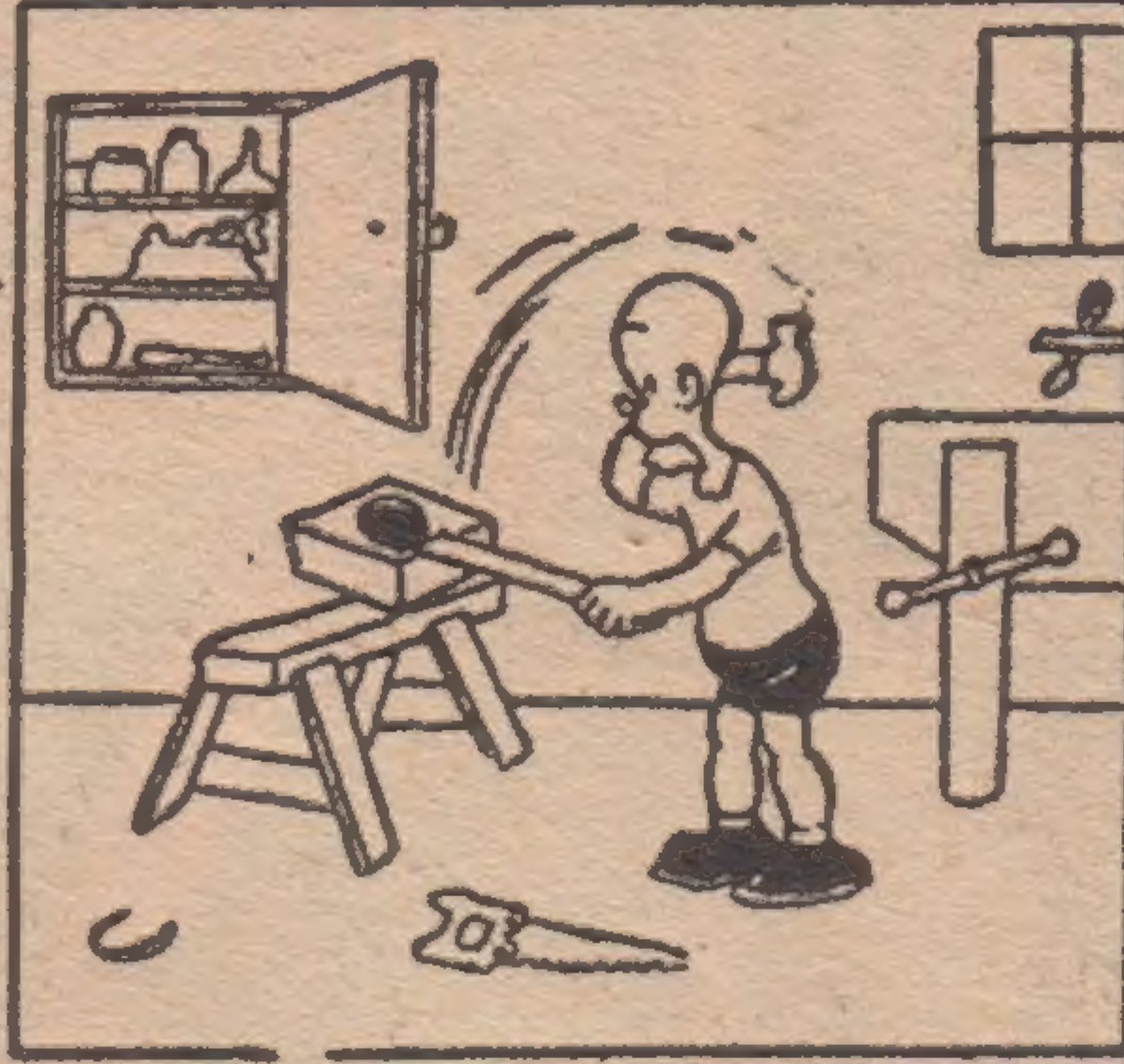
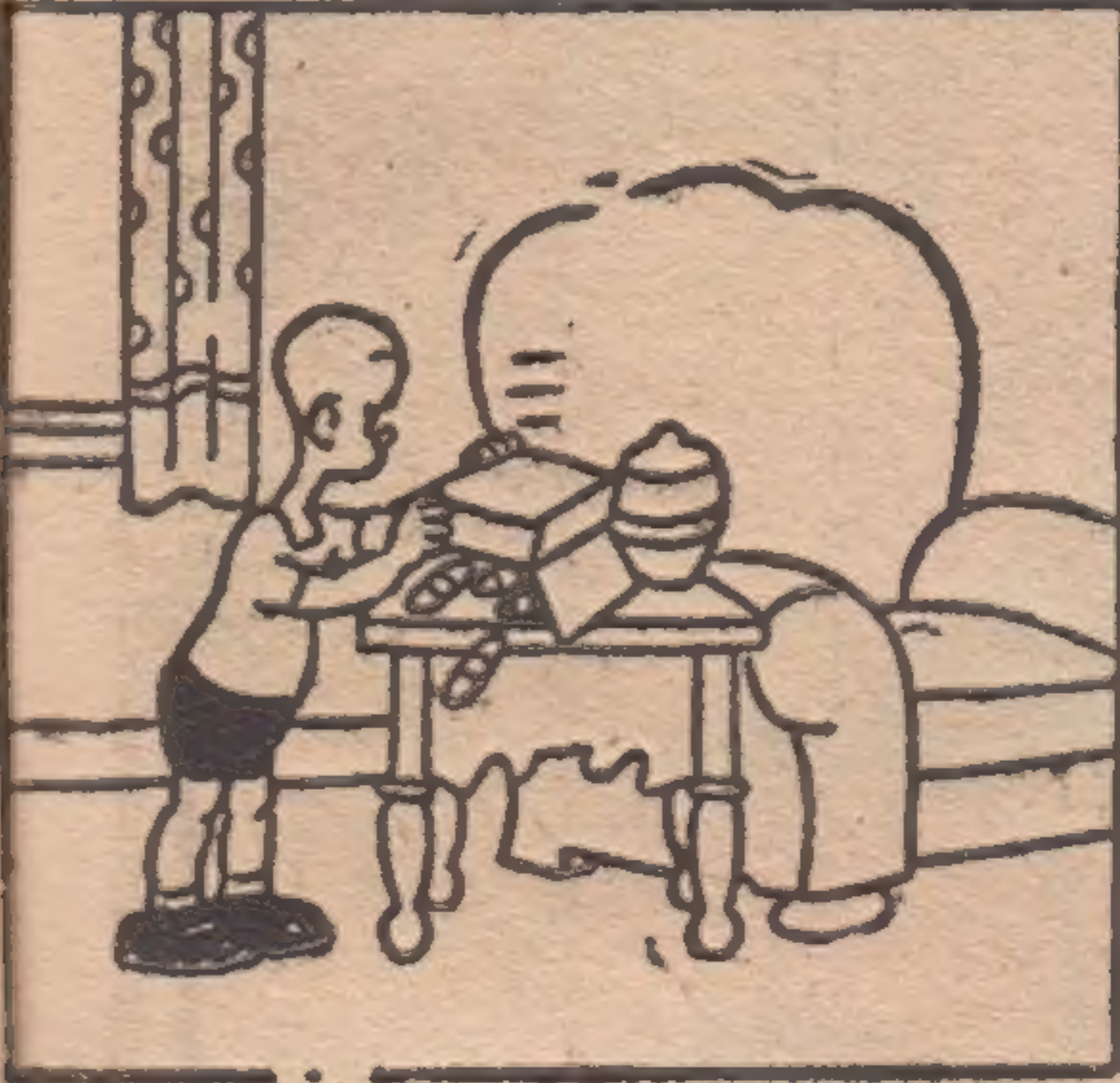
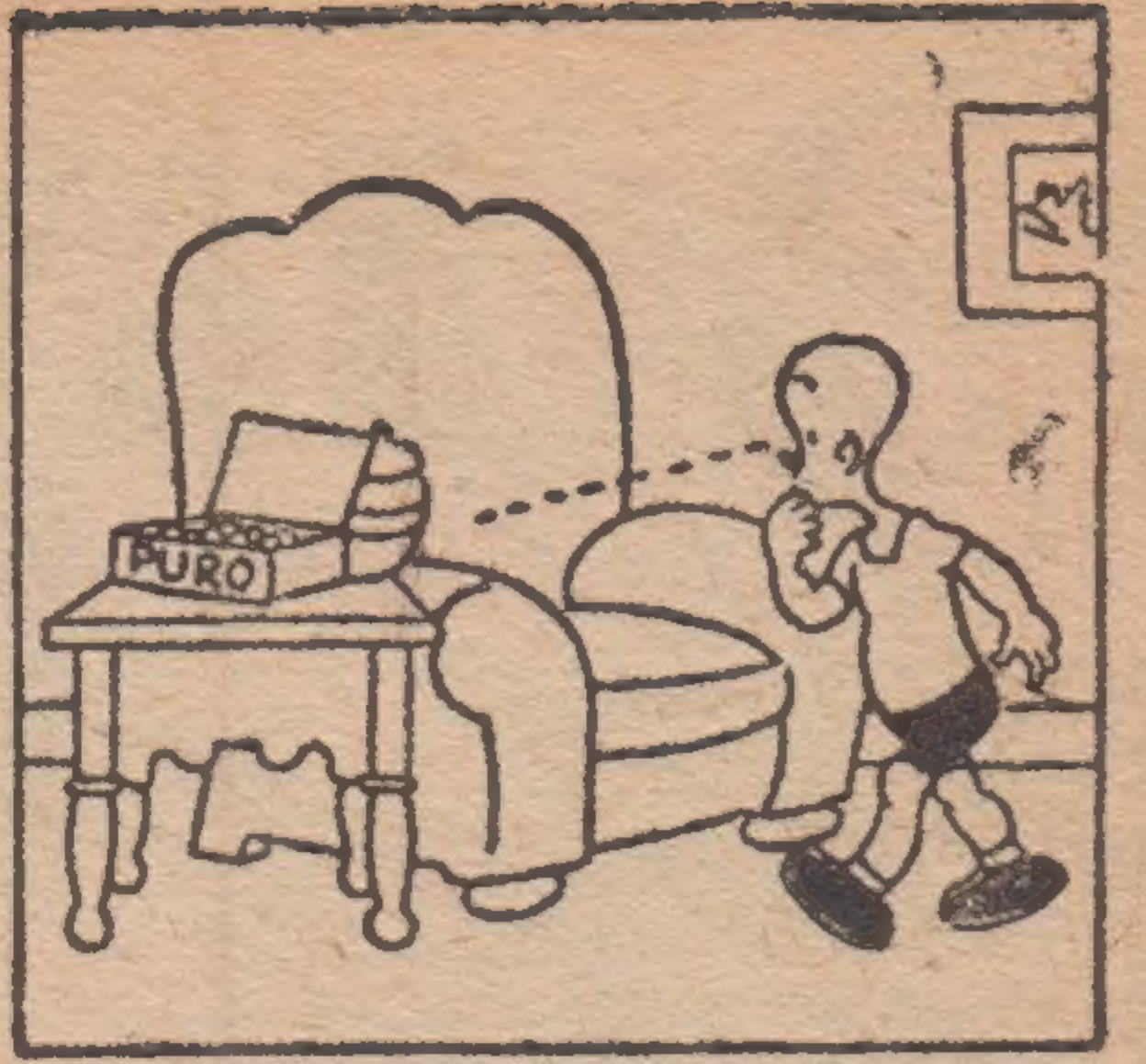
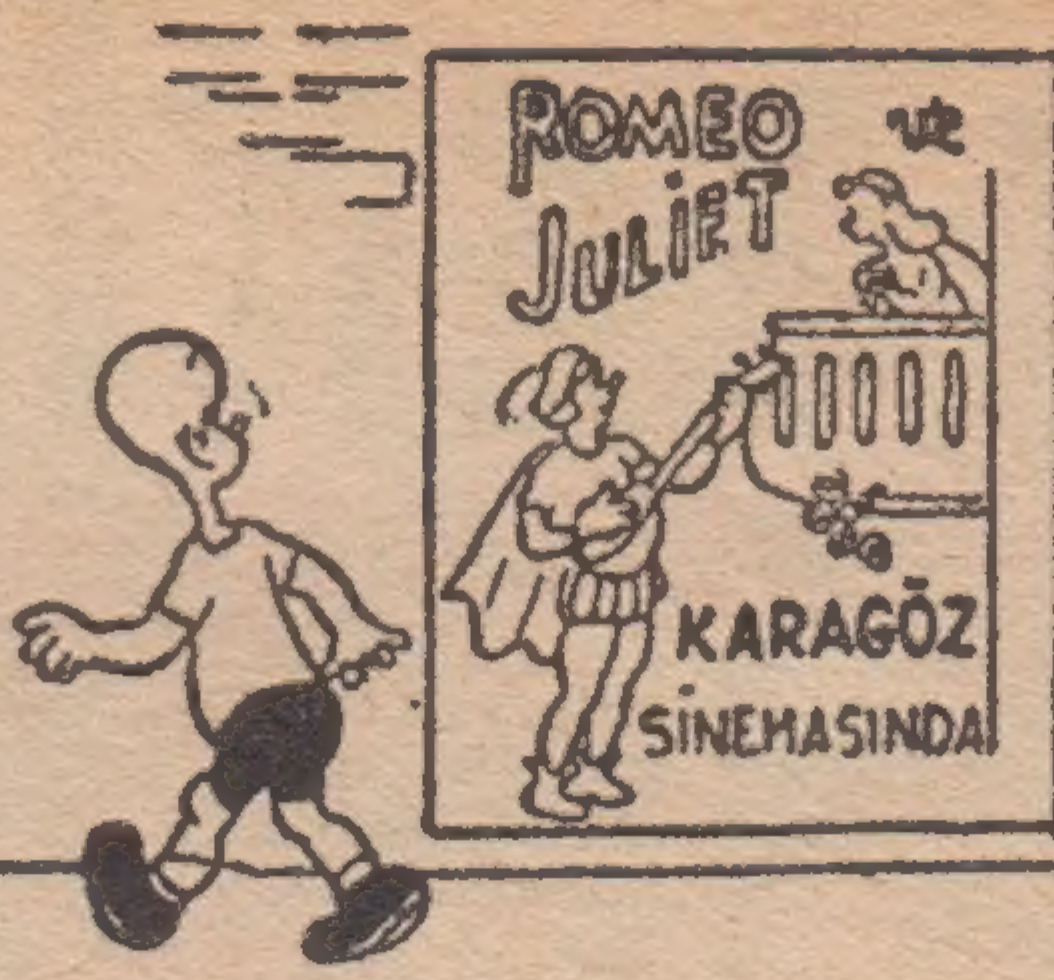

"TAVŞAN" BUNDAN SONRA UFAK PARÇALARA BÖLDÜĞÜ OYUN, KÂĞITLARINIDIKKATLE ŞİŞEYE DOLDURUR..

ARKASI VAR...

KOCABAŞ

ÇOCUK ALEMİ

47 inci sayısıyle 3 üncü cilde yepyeni bir şekilde başlıyor.

TARZAN, X—9, DAN VİNSLOW, YILDIRIM ŞERİF, TONGUÇ, PRENS ALİ

Baştanbaşa Resimli Macera Romanları

BEKLE YİNİZİ

8

BAY TEKİN

8

Acaip Mahlûklar Diyarında

BAY TEKİN KARARINI VERMİŞTİR: "TEK ÇARE-MİZ KRALİÇE ALAYI YAKALAMAKTAN İBARETTİR. YOKSA BU PAPAĞAN BÜ-TÜN SARAYI AYAGA KALDIRACAK ».

BAY TEKİN ALA'NIN ODASINA GİRERKEN: "SESİNİ ÇIKARMA" DİYE İHTAR EDİYOR. FA-KAT KRALİÇE, SESSİZ DÜDÜĞÜNÜ ÖTTÜRE-REK KANATLI MUHAFIZLARINI ÇAĞIRIYOR.

ALANIN DÜDÜĞÜNÜ İŞI-TEN ÖLÜM KUŞLARI HE-MEN ÜŞÜŞÜYORLAR. FA-KAT BAY TEKİN'İN ATEŞİ KARŞISINDA ZEHİRLERİNİ AŞILAMIYA VAKİT BULMA-DAN OLUYORLAR.

KAPTAN A-RION KILIÇI-NI ÇEKEREK BAY TEKİNE KAR-SIKOYUYOR. "SE-NİN İÇİN HAYA-TIMI FEDA EDEBİLİRİM KRALİ-ÇEM."

ARKASI VAR

haftaya :

ÖLÜM DÜELLOSU !